

Бајка о цветовима и дуги

Стеван Раичковић

Под брдом, са којег с времена на време захуче тамни борови, спава смирена ливада. По гдегде, из ниске траве, беласа се неки овећи белутак. Посвуда, штрчи каква висока влат, чије се свиленкасто стабаоце пресијава у сунчевој светлости. Ваздух је над травом миран и угрејан. Само понекад, његову кристалну чистоту замути танко, беличасто прамење, које лута над влатима. То неки узјогуњени мрав, заслепљен од сунца, удара нејаким телом о танко стабло маслачка и оно, лако зањихано, отреса своју нежну, чупаву главу.

Изнад ливаде је успавано небо, које по много чему подсећа на њу. И у њему се по гдегде бели који сићушни облак, као неки небески белутак. Или се вуче танано, пахуљасто обличје, као да неко отреса невидљива стабаоца небеских маслачака.

Када се све то гледа са брда, изгледа као да је једина разлика између ливаде и неба над њом, у томе, што је једно зелено, а друго плаво.

Али, канда је почело и овде да се нешто необично дешава.

Са једног краја ливаде појави се лептир, а некако у исто време, са другог краја, полете њему у сусрет, други. Убрзо се нађоше у средини ливаде. Лепршали су над влатима, превртали се, јурили један другог, сакривали се под бусеном и опет проналазили, лепршали...

Чим би се лептири такли траве, са њихових шарених крила опала би понека обојена трунчица и остајала на влатима: на понекој влати плава, на некој црвена или жута...

Небо, које је све то гледало са своје висине, обузе нека необична завист, за коју се дотад мислило да је поседују само људи. Зачас се навуче тамним облацима и смрачи. Али, уместо да се освети ливади, као што му је било у намери, из облачног неба не могаде ништа друго на земљу, него кану киша.

Када се мало касније у небу, између облака, опет појави сунце, имало је шта и да види. Мала ливада под брдом била је по први пут шарена од плавих, црвених и жутих цветова. Све оне боје које су биле на крилила лептира, биле су сада и на ливади. Оживеле, тихо су се клатиле на благом ветру, који је наговештавао престанак кише.

Орошена, пуна разнобојних цветова, ливада се захвално загледа у небо.

Од тог шареног погледа по први пут се у небу појави дуга.

И тако су ливада под брдом и небо над њом, опет по много чему били слични: шаренило се у зеленој ливади, шаренило се у плавом небу.

*** * * Неке речи су подвучене. У случају да не знаш шта значе, протумачићемо их заједно.**